

คู่มือ

การใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

บทที่ 1 บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ในยุคของการบริหารจัดการศึกษาไทยในปัจจุบันท่ามกลางกระแสแห่งความเป็นโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขการปรับเปลี่ยนการแข่งขันเพื่อสร้างข้อได้เปรียบและความมุ่งมั่นของสังคมที่ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและความหลากหลายนั้นต่างก็ส่งผลกระทบต่อวิชาชีพตั้งนั้นการศึกษาของไทยจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันการเปลี่ยนแปลงตามยุคโลกาภิวัตน์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแนวใหม่เพื่อนำไปสู่ความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยมีเจตนารมณ์ให้มีการกระจายอำนาจทางการบริหารจัดการศึกษาทั้งภารกิจอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบและการตัดสินใจในการบริหารงานจากกระทรวงลงสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยตรงซึ่งการกระจายอำนาจทางการศึกษาจะช่วยให้การศึกษามีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นเสริมสร้างการมีความสามารถมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในกระบวนการตัดสินใจอันจะนำไปสู่อุดมการณ์ของประชาธิปไตยซึ่งเป็นระบบโครงสร้างที่ใกล้ชิดประชาชนมากกว่าโปร่งใสกว่ามีโอกาสตรวจสอบได้มากกว่าระบบรวมอำนาจอยู่ที่ศูนย์กลางโดยให้ความสำคัญกับการมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติการศึกษานั้นนับว่าเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศนั้น ๆ เพราะเมื่อสามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เข้าสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้แล้วบุคลากรที่มีคุณภาพทางการศึกษาเหล่านี้จะเป็นพลังขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศทั้งด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมืองต่อไป ในขณะที่บุคลากรกำลังศึกษาอยู่นั้นเขาจะได้รับการพัฒนาความรู้ความคิดความประพฤติทัศนคติ ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาประเทศก็ย่อมจะทำให้สะดวกราบรื่นได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2547: 14)

มิติที่แตกต่างแห่งยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคความรู้มากมายที่มีการเปลี่ยนแปลงถ่ายโอนและเชื่อมโยงทั่วถึงกันอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศเพียงปลายนิ้วทำให้เกิดการพัฒนาทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วโลกที่เปลี่ยนแปลงไปยังส่งผลต่อวิถีการเรียนรู้ของผู้เรียน (Trilling & Fadel, 2009 อ้างถึงใน วิจารณ์ พานิช, 2554: 102) การเปลี่ยนเช่นนี้เป็นสัญญาณเตือนว่าการทำงานและการเรียนรู้ของวิชาชีพครูไม่สามารถทำอย่างโดดเดี่ยวแบ่งแยกกันทำตามสายงานหรือทำงานภายในกรอบแนวคิดเดิมที่มุ่งเน้นเนื้อหาเพื่อสอนมากกว่าการเรียนรู้ จากมิติดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้มีการพัฒนาแนววิถีการเรียนรู้และพัฒนาขององค์กรแบบโรงเรียนที่เรียกว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพอย่างหลากหลายรูปแบบในบริบทต่าง ๆ ของแต่ละประเทศที่ตื่นตัวเพื่อเปลี่ยนผ่านให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของในยุคศตวรรษที่ 21 ทั้งกรณีศึกษากลุ่มศึกษาบทเรียนหรือ Lesson study ในประเทศญี่ปุ่นการพัฒนาวิชาชีพครูแบบ Problem-solving groups ของประเทศฟินแลนด์และการพัฒนาวิชาชีพครูแบบ Lesson group and research group ในเมืองเซียงไฮ้ และชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพแห่งชาติเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ "Teach less, Learn more" ในประเทศสิงคโปร์ เป็นต้นเป็นรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพที่หลากหลาย และล้วนมุ่งเน้นการปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ

แบบร่วมแรงร่วมใจกันอย่างจริงจังบนฐานงานจริงมากกว่าการอบรมนอกรับงานอย่างไรก็ตามองค์ความรู้เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในประเทศไทยยังเป็นแนวคิดที่ยังไม่แพร่หลายเฉพาะกลุ่มโรงเรียนที่มุ่งปฏิรูปการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อพัฒนาวิชาชีพบนฐานงานจริงภายในโรงเรียนเป็นหลัก จึงได้มีการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจากเอกสารทางวิชาการทั้งภายในและต่างประเทศสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้เพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาและความสำคัญความหมายการแบ่งระดับชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพและองค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในบริบทสถานศึกษาโดยหวังว่าแนวคิดนี้จะสามารถจุดประกายความสนใจในการประยุกต์แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพในโรงเรียน เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (วรลักษณ์ ชูกำเนิด, และเอกรินทร์ สังข์ทอง, 2557: 93-94)

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีรูปแบบและวิธีการที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งโลกในยุคปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งความรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยาการใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลารวมทั้งรูปแบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมก็แตกต่างกันไปจากเดิมทำให้ทักษะความต้องการในการดำรงชีวิตก็เปลี่ยนแปลงไปการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับยุคปัจจุบันจึงเป็นในรูปแบบผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำโดยเป็นการเรียนที่เน้นความร่วมมือและเรียนกันเป็นทีมมากกว่าจะเรียนเพื่อผลสัมฤทธิ์เฉพาะตนเองซึ่งการเรียนลักษณะนี้นักเรียนจะเรียนรู้ จากการกระทำและการคิดของตนเองครูอาจารย์มีหน้าที่อำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้โดยการออกแบบบทเรียนสร้างแรงบันดาลใจมากกว่าการสอนรูปแบบการทำงานของครูจึงต้องเปลี่ยนจากทำงานคนเดียวเป็นการทำงานเป็นทีมกำหนดเป้าหมายร่วมกันในลักษณะของชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (Professional Learning Community หรือ PLC) โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือกันและกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงานพัฒนาอย่างต่อเนื่องเน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่ผลสัมฤทธิ์เป็นรายบุคคลอย่างเท่าเทียมกัน ความคิดเช่นเดียวกันนี้ได้รับการสนับสนุนจากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศอย่างหลากหลายที่บ่งบอกถึงผลดีที่เกิดกับครูผู้สอนและผู้เรียนจากการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (วิจารณ์ พานิช, 2554: 104-105)

ปัจจุบันนี้ทั่วโลกได้ให้ความสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่ง สหประชาชาติ(UNESCO) ได้กำหนดมาตรฐานสมรรถนะด้าน ICT สำหรับครูผู้สอนเพื่อให้ครู สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ในทุกขั้นตอนเริ่มตั้งแต่กำหนดเป็นนโยบายการฝึกอบรมครูหลักสูตรการประเมินผลรวมถึงโครงสร้างขององค์กรซึ่งในที่นี้คือโรงเรียน ล้วนแล้วแต่ถูกเชื่อมร้อยด้วยการใช้ ICT ในส่วนของประเทศไทยได้มีการดำเนินงานของโรงเรียน ต้นแบบ การพัฒนาการใช้ ICT เพื่อการเรียนรู้ตามนโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการ ปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2547-2549 โรงเรียนจึงกำหนดวิสัยทัศน์ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้มีความเป็นเลิศเป็นผู้นำและ เป็นแบบอย่างในการจัดการศึกษาของชาติอย่างมีคุณภาพและเป็นมาตรฐานสากลที่ให้ความสำคัญต่อการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ การพัฒนาการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 เราคงปฏิเสธกันไม่ได้ที่จะเห็นว่าเทคโนโลยี สมัยใหม่มีความเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก ในวงการศึกษาระดับของประเทศไทย มีความชัดเจนว่าต้องมี การนำ ICT เข้ามาใช้ในระดับ

นโยบายของประเทศกันเลยทีเดียว และโรงเรียนต่าง ๆ นั้น ก็ได้รับ จัดสรรเงินทุนสนับสนุนด้าน ICT กันอย่างทั่วถึง ทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ขนาดกลางและขนาดเล็ก ตามสัดส่วน โดยที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในทศวรรษ 2020 มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและคุณค่าก็อยู่ที่การค้นพบสิ่งใหม่ที่น่าไปสู่ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคมและตัวความรู้เอง ความมั่งคั่งของแต่ละชาติจะเคลื่อนย้ายจากการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติและเงินทุนในอดีตไปสู่ความรู้และความชำนาญ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้า อย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้าน เทคโนโลยี และการสื่อสาร โดยเฉพาะข้อมูลสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี และวัฒนธรรม เพื่อให้มีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผล สูงสุด เชื่อมโยง ความสัมพันธ์ทางระหว่างบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยธุรกิจภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการใช้บันทึกเผยแพร่และได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร หรือที่เรียกว่าโลกไร้พรมแดนซึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ทุกที่ทุกเวลา ผลจากความเจริญก้าวหน้าด้าน เทคโนโลยี และการสื่อสารดังกล่าวส่งผลให้มีการพัฒนาด้านการ ศึกษาของชาติเพื่อให้เกิดความเหมาะสม กับสภาพปัจจุบัน สอดรับกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์ตามนโยบายของรัฐบาลและ เจตนาารมณ์ของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่ส่งเสริมความก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพ การเรียน การสอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 17) และสอดคล้องกับแผนการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 กำหนดให้เพิ่มโอกาสและความเสมอภาค ในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย พัฒนารฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่มี มาตรฐานเชื่อมโยงและเข้าถึงได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 52) สถานศึกษา จึงเป็น หน่วยงานในการนำนโยบายทางการศึกษาทุกระดับไปปฏิบัติ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงเป็นผู้ที่มี บทบาทสำคัญที่สุดในการบริหารจัดการในสถานศึกษา ให้บรรลุเป้าหมาย โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องใช้ข้อมูลและ สารสนเทศในการวางแผนและการตัดสินใจเพื่อให้การบริหารงานของทุกฝ่ายให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นข้อมูลสารสนเทศต้องมี ความสอดคล้องกับความต้องการ รวมทั้งมีความถูกต้อง และข้อมูลเป็น ปัจจุบัน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัด กรุงเทพมหานคร โดยการสอบถามเบื้องต้นจากผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง พบว่า โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวดเร็ว เอื้อต่อการทำงานด้านการศึกษา การบริหารงานการสื่อสารมากขึ้น ครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและประชาชนทั่วไป มีความ ต้องการพัฒนาความรู้ทางด้านเทคโนโลยี อีกทั้งหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนให้การ สนับสนุนด้านเทคโนโลยี ตลอดจนหน่วยงานทางการศึกษามีความตื่นตัวในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการ บริหารจัดการสถานศึกษาในทุกด้าน แต่อุปสรรคที่สำคัญ คือ การบริหารระบบสารสนเทศขาด ประสิทธิภาพ รวมทั้งขาดบุคลากรที่มีความสามารถทางด้าน ICT และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม (โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์, 2562: 23-24) จากข้อมูลดังกล่าวจะ เห็นได้ว่าการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาทั้งด้านการบริหารสถานศึกษา ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารวิชาการ 2) ด้านการบริหารงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล และ 4) ด้านการบริหารทั่วไป โดยการศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของ

สถานศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน พัฒนา และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้เกิดประสิทธิภพต่อไป

จากการศีกษาของ Hord (1997: 16-17) ที่อธิบายถึงผลดีที่เกิดขึ้นแก่ครูผู้สอน ในการศีกษาเรื่อง การพัฒนาและปรับปรุงชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอ่างมีอาชีพ พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่รู้สึกรู้สิดเดียวในการทำงานน้อยลงผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้นและกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติ ให้บรรลุพันธกิจขององค์กรรู้สึกรับผิดชอบเป็นกลุ่มต่อพัฒนาการของผู้เรียนเกิดพลังในการเรียนรู้ที่ส่งผล ให้การสอนในชั้นเรียนมีผลดียิ่งขึ้นคือค้นพบความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการสอนและตัวผู้เรียนที่ไม่เคยสังเกต มาก่อนเข้าใจเนื้อหาสาระได้แตกฉานยิ่งขึ้นและตระหนักถึงบทบาทในการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ที่ดีที่สุดตามเกณฑ์ที่คาดหวังรับทราบข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวางรวดเร็ว อันส่งผลดีต่อการปรับปรุงพัฒนาวิชาชีพของตนเพิ่มขวัญและกำลังใจต่อการปฏิบัติงานลดอัตราการลา หยุตงานปรับการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนอย่างรวดเร็วสำหรับผลดีที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีอัตราการตกซ้ำชั้นลดลงการขาดเรียนน้อยลง มีผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัด ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประวัติศาสตร์ และการอ่าน (Hord. 1997: 1) สำหรับประเทศไทย วิเชียร ไชยบัง (2560) ผู้อำนวยการโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ ได้นำแนวคิดการสร้างชุมชนแห่ง การเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ไปใช้ที่โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาและให้สัมภาษณ์ไว้ในเว็บไซต์ของโรงเรียนลำ ปลายมาศพัฒนา สรุปได้ว่า โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานหรือ Problem-Base Learning (PBL) ซึ่ง PBLเป็นรูปแบบของการเรียนรู้ที่จะพัฒนาทักษะใหม่อันจำเป็นใน อนาคตและการจะพัฒนานวัตกรรมนี้ขึ้นมาได้ต้องเกิดจากการทำงานจริงแล้วมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน หรือที่เรียกว่า Professional Learning Community (PLC) การใช้นวัตกรรม PBL นี้จะพบว่า เวลาทำงาน ครูคนใดทำได้ อะไรใช้หรือไม่ใช้ กลุ่มครูจะมาขมวดด้วยกัน แลกเปลี่ยนกัน ซึ่งทุกคนต้องการ ความเข้าใจทั้งหมดด้วยกันนอกจากนี้ยังรวมถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ซึ่งจะต้องให้ความสำคัญต่อการ พัฒนาครู ผู้บริหารจึงมีหน้าที่อำนวยความสะดวกทางการบริหารชี้ทางให้ถูกทิศ โดยอาศัยทักษะการสร้าง ภาพในสมองชั้นสูง (วิเชียร ไชยบัง. 2560: 2)

จากการศีกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) จะพบว่า การให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารขับเคลื่อนโรงเรียนนั้นเป็น แนวทางที่มีประสิทธิภพและส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นการยกระดับการศึกษาทั้งระบบ และพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้ทัดเทียมกับสากล เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคตอีกทั้งเป็น การปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศีกษาให้เห็นความสำคัญของการออกแบบ การจัดการเรียนการสอนและ การประเมินผลผู้เรียนให้ตรงตามความต้องการของตัวผู้เรียนเองและต่อสังคม ทั้งนี้การยกระดับมาตามาฐาน คุณภาพการศึกษาให้ได้ผลดีเช่นนั้นกระทำไดยากหากขาดความร่วมมือร่วมใจกันระหว่างผู้บริหารครูและ บุคลากรทุกคนในโรงเรียนหรือโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งกระทำโดยลำพังโดยปราศจากการให้ความร่วมมือ กันระหว่างโรงเรียนหรือบริหารจัดการกันเป็นกลุ่มการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) จึงควร ได้รับการส่งเสริมให้มีขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือภายในกลุ่มโรงเรียนระดับพื้นที่ให้เกิดเป็นความร่วมมือกัน เพื่อการให้บริการทางการศีกษาแก่ผู้เรียนตอบสนองความต้องการทางการศีกษาแก่ประชาชนในพื้นที่ (มินตรา ลายสนิทเสรีกุล, และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. 2557: 394) เพราะฉะนั้นการสร้างชุมชนแห่งการ เรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนและภายในกลุ่มโรงเรียนจะช่วยสร้างความสามัคคีแก่หมู่คณะ

กระตุ้นให้เกิดการวางแผนลงมือปฏิบัติ และประเมินผลการปฏิบัติร่วมกันมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเพิ่มพูนคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียนให้เกิดขึ้นโดยอาศัยความรับผิดชอบร่วมกันของครูทั้งโรงเรียนและสถานศึกษาก็จะมีเครือข่ายร่วมปฏิบัติภายในท้องถิ่น ดังนั้นผู้วิจัย จึงเลือกที่จะศึกษาการจัดทำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อผลลัพธ์แห่งการสร้างแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ต่อไป

วัตถุประสงค์ในการสร้างรูปแบบ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการนำรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้กับสถานศึกษาได้นำไปใช้
2. เพื่อให้ทุกฝ่ายในสถานศึกษานำรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนมาตรฐานสากลไปใช้ได้

วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามรูปแบบ

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน
2. เพื่อกระตุ้นให้เห็นความสำคัญการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน
3. เพื่อประโยชน์ในการบริหารสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ให้เกิดประสิทธิภาพ

ความหมายของความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำไปสู่การใช้รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร สามารถอธิบายความหมายของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ดังนี้

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) ส่วนนำ 2) เนื้อหา 3) เงื่อนไขความสำเร็จ

1. ส่วนนำ หมายถึง ส่วนแรกของรูปแบบที่กล่าวถึงหลักการพื้นฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐานของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ และวัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐานของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์

1.1 หลักการพื้นฐานของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ ซึ่งได้แก่ การบริหารสถานศึกษาการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพแนวคิดหรือระบบกระบวนการบริหารแบบ Balanced Scorecard (BSC) แนวคิดการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Benchmarking) การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ ซึ่งได้แก่ เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐานของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ และเพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้นำแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เนื้อหา หมายถึง ส่วนที่อธิบายถึงองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ภาวะผู้นำ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และทักษะความเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาโดยยึดหลักแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจให้กับครู และบุคลากร

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยบริบทชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีการทำงานร่วมกัน โดยมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านวิชาการ ทักษะภาษาต่างประเทศ พัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำมาใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 3 ชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร มีความศรัทธาร่วม อยู่ร่วมกันตามหลักปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันมีอัตลักษณ์ด้านคุณธรรม จริยธรรมในการนำไปใช้ในการดำเนินงาน และปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารครู และบุคลากร

องค์ประกอบที่ 4 การทำงานเป็นทีม หมายถึง การทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ สร้างพลังในการเรียนรู้ร่วมกันมีการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมงาน มีการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญมีการสื่อสารบนพื้นฐาน การรับฟังความคิดเห็น และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหาร ครู และบุคลากร มุ่งสู่โรงเรียนที่มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบที่ 5 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน หมายถึง ผู้บริหาร ครูและบุคลากรร่วมกันสร้างภาพ ความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตระหนักถึงคุณค่า

ของตนเองและของงานบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และมีการปรับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการพัฒนาชุมชน หมายถึง โครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วมเน้นรูปแบบที่ทีมงานเป็นหลักเน้นความคล่องตัวในการดำเนินการใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

3. เจือไนความสำเร็จ หมายถึง ส่วนที่อธิบายถึง สิ่งที่ต้องคำนึงถึง และสิ่งที่ควรปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมให้การนำรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้เกิดประสิทธิภาพ

บทที่ 2

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย

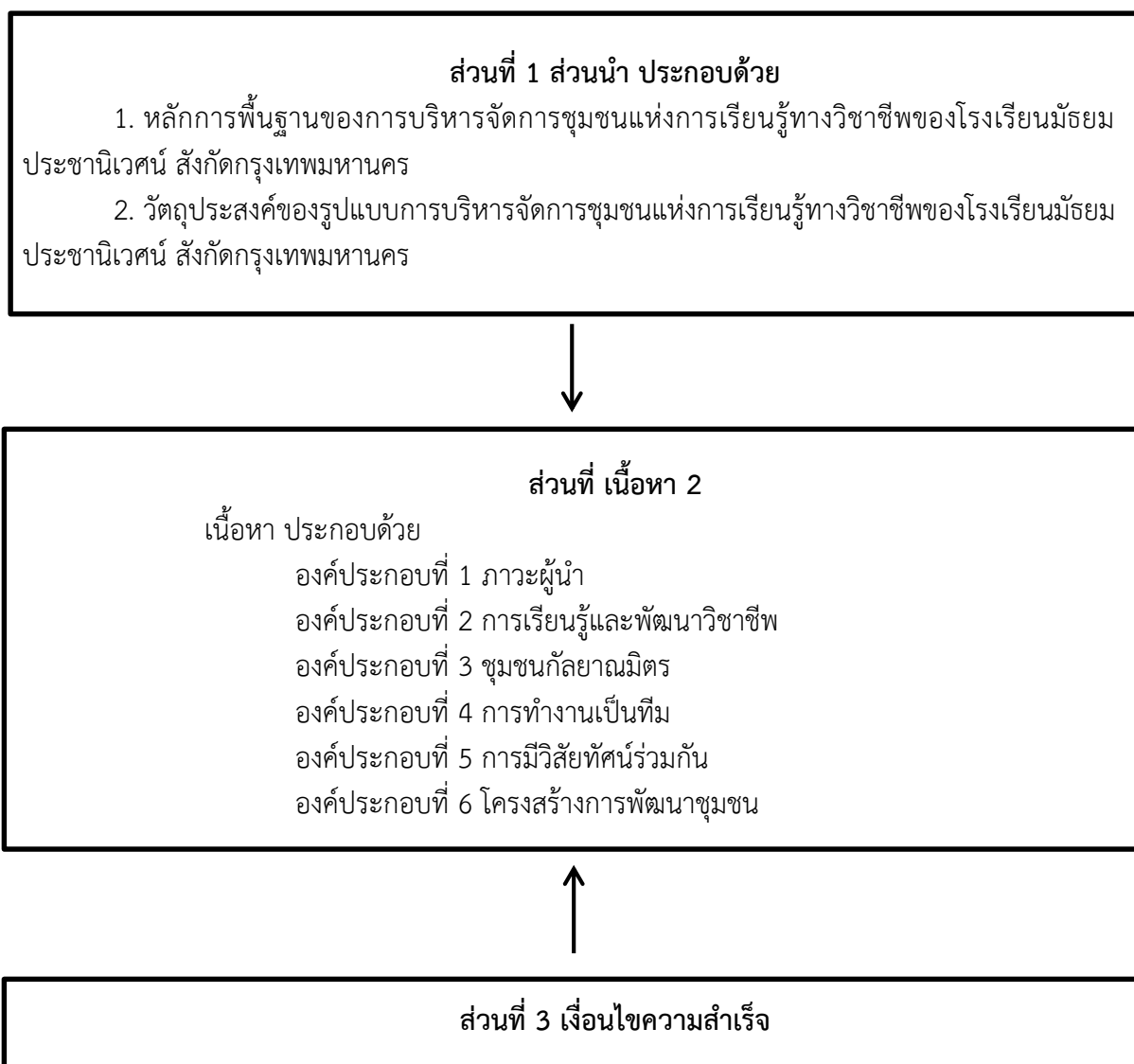
1. หลักการพื้นฐานของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย

- องค์ประกอบที่ 1 ภาวะผู้นำ
- องค์ประกอบที่ 2 การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ
- องค์ประกอบที่ 3 ชุมชนกัลยาณมิตร
- องค์ประกอบที่ 4 การทำงานเป็นทีม
- องค์ประกอบที่ 5 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน
- องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการพัฒนาชุมชน

ส่วนที่ 3 เจาะใจความสำเร็จ

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาณีเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

จากภาพที่ 1 สามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ

รูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณสังักัดกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. หลักการพื้นฐานของการบริหารจัดการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณสังักัดกรุงเทพมหานคร อันได้แก่

1.1 การบริหารสถานศึกษาเป็นการดำเนินกิจกรรมการจัดการศึกษาของโรงเรียน โดยความร่วมมือของบุคลากรภายใต้การรับผิดชอบของงานวิชาการ งานบุคลากร งานงบประมาณ และงานทั่วไป เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

1.2 การบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย

1.21 แนวคิดการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM: Total Quality Management) ปัจจัยที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ ได้แก่

1.2.1.1 จริยธรรม

1.2.1.2 คุณธรรม

1.2.1.3 ความเชื่อถือ

1.2.1.4 การนำองค์กรที่ดี

1.2.1.5 การทำงานเป็นทีม

1.2.1.6 การฝึกอบรม

1.2 1.7 การให้ความสำคัญและการชื่นชมในความสำเร็จของพนักงาน

1.21.8 การสื่อสารที่ชัดเจน

1.2.2 แนวคิดหรือระบบกระบวนการบริหารแบบ Balanced Scorecard (BSC) คือระบบหรือกระบวนการในการบริหารงานชนิดหนึ่งที่สำคัญการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) เป็นกลไกสำคัญและเครื่องมือทางด้านการจัดการที่ช่วยในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติ (Strategic Implementation) โดยอาศัยการวัด หรือประเมิน (Measurement) ที่จะช่วยทำให้องค์กรเกิดความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมุ่งเน้นในสิ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร ประกอบด้วย มุมมอง 4 ด้าน ได้แก่

1.2.2.1 มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective)

1.2.2.2 มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective)

1.2.2.3 มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective)

1.2.2.4 มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา (Learning and Growth Perspectives)

1.2.3 แนวคิดการวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Benchmarking) เป็นกระบวนการวัดและเปรียบเทียบนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาองค์กรคุณภาพ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.2.3.1 ขั้นตอนวางแผนและกำหนดลักษณะพิเศษของแผน (Planning the Benchmarking Process and characterization)

1.2.3.2 ขั้นการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลภายในองค์กร (Internal data collection and analysis)

1.2.3.3 ขั้นการรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลภายในองค์กร (External data collection analysis)

1.2.3.4 ขั้นการปรับปรุงปฏิบัติงาน (Improvement of the items performance)

1.2.3.5 ขั้นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (continuous improvement)

1.3 การบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพซึ่งการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเสมือนพื้นที่การเรียนรู้ร่วมกันของวิชาชีพครู โดยมีลักษณะสำคัญดังนี้

13.1 เป็นพื้นที่ปฏิบัติงานจริงที่ใช้เป็นพื้นที่เรียนรู้ทางวิชาชีพของครูด้วยการเรียนรู้ ผ่านการลงมือทำที่สามารถทำให้ครูเกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงที่มีเวลากับการเรียนรู้ในงานได้เต็มที่มากกว่าการเรียนรู้นอกห้องเรียนจะส่งผลให้เกิดการเข้าใจชั้นเรียนเข้าใจนักเรียนและเข้าใจหน้าที่สำคัญของวิชาชีพครูของตนเองและเพื่อนร่วมงานดังนั้นห้องเรียนของนักเรียนก็คือห้องเรียนของครูเช่นเดียวกับการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติและประสบการณ์ตรงเช่นนี้จะเกิดต่อการพัฒนาวิชาชีพครูและส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ได้มากกว่าด้วยเหตุของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกศตวรรษที่ 21

13.2 ปรัชญาการเกิดขึ้นในห้องเรียน คือวิธีการและสิ่งที่คุณสอนกับความเป็นจริงในการเปลี่ยนแปลงของโลกและความเป็นจริงของการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนในยุคใหม่สวนทางกัน จึงเป็นยุคการเปลี่ยนแปลงที่เป็นสัญญาณให้ครูและโรงเรียนรู้ว่าวิชาชีพครูต้องร่วมมือการรับมือการเปลี่ยนแปลงนี้โดยการพึ่งตนเองเพื่อที่จะปรับตัวเรียนไปกับโลกและปรับตัวให้ไวกับผู้เรียนนี้คือสภาพห้องเรียนจริงในศตวรรษที่ 21 ไม่ใช่เพียงห้องเรียนที่เต็มไปด้วยเครื่องมือทางเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยแต่เต็มไปด้วยความวิชาชีพครูที่เกาะติดและปรับตัวอย่างมีวิสัยทัศน์ในการทำงานทางวิชาชีพที่มุ่งเน้นพัฒนาการของผู้เรียนเป็นสำคัญและเป็นความรับผิดชอบในการพัฒนาผู้เรียนให้กระตือรือร้น ว่องไว เอกลักษณ์สำคัญของความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแสดงให้เห็นว่าความเป็นการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะทำให้ความเป็น "องค์กร" หรือ "โรงเรียน" มีความหมายที่กรพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริงซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้วยกลยุทธ์การสร้างความร่วมมือที่ยึดเหนี่ยวกันด้วยวิสัยทัศน์ร่วมมุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพและชุมชนกัลยาณมิตรแสดงถึงการรวมพลังของครูและนักการศึกษาที่เป็นผู้นำร่วมกันทำงานร่วมกันแบบทีมร่วมแรงร่วมใจมุ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจทางวิชาชีพและอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากความร่วมมือร่วมใจ ร่วมนำ ร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร นักการศึกษาภายในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้องต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล

2.1 เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณนี้ สังกัดกรุงเทพมหานคร

2.2 เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย

องค์ประกอบที่ 1 ภาวะผู้นำ

ภาวะผู้นำ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และทักษะความเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา โดยยึดหลักแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจให้กับครู และบุคลากรซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 ผู้บริหารสร้างให้ครู และบุคลากรเกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงทั้งตนเองและวิชาชีพโดยใช้ประสบการณ์จากการอบรม ศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำมาใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสื่อสารและถ่ายทอดแผนปฏิบัติการโรงเรียน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้ครู และบุคลากรรับทราบจัดทำแผนปฏิบัติการ ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินการของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.2 ผู้บริหารพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยยึดหลักแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพการสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจของครู และบุคลากร

1.3 ผู้บริหารใช้ข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารและบริหารจัดการและติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและนำเสนอผลการ ดำเนินการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านข้อมูล สารสนเทศงานวิเคราะห์ครอบคลุมผลลัพธ์ทั้งหมด

1.4 ผู้บริหารเพิ่มขีดความสามารถขององค์กร เปรียบเทียบกับโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอื่นๆ ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

1.5 ผู้บริหารทบทวน ปรับแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องแนวทางการ พัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล

1.6 ผู้บริหารพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยร่วมกับครู และบุคลากรในการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.7 ผู้บริหารใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.8 ผู้บริหารมุ่งมั่นและทุ่มเทต่อความเจริญก้าวหน้าของครู และบุคลากร มีการเสริมพลังอำนาจของตนเองโดยการลงมือทำงานอย่างมุ่งมั่น เสียสละ และใส่ใจให้ความสำคัญกับผู้ร่วมงานมีความสามารถในการทำงาน และสามารถเข้าไปอยู่ในความรู้สึกของผู้ร่วมงาน

1.9 ผู้บริหารมีการปรับสภาพแวดล้อมในการทำงานให้สอดคล้องกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากลโดยคำนึงถึงความสามารถความเหมาะสมความแตกต่างของบุคคล และออกแบบระบบงานที่ครอบคลุมงานในทุกด้าน

1.10 ผู้บริหารสร้างความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับธรรมชาติทางวิชาชีพ รวมทั้งจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสมเพียงพอและพร้อมใช้สำหรับการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.11 ผู้บริหารจัดระบบการยกย่องชมเชย สร้างขวัญ กำลังใจโดยการให้รางวัลที่สร้างแรงจูงใจต่อครู และบุคลากรเพื่อนำไปสู่ผลการดำเนินการที่ดีของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล

1.12 ผู้บริหารร่วมกับสำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหน่วยงานทางการศึกษาอื่นวางระบบการปฏิบัติงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

1.13 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรร่วมกันวิเคราะห์และค้นหาปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และนำผลการวิเคราะห์มาสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อใช้จัดการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

1.14 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูและบุคลากรมีความรู้ ความสามารถ โดยการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ แก่ครูและบุคลากรในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

1.15 ผู้บริหารสร้างศรัทธา โดยเป็นแบบอย่างที่ดี มีความเมตตา กรุณา การคอยดูแลช่วยเหลือ เกื้อกูลแก่ครูและบุคลากรเพื่อนำไปสู่การเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 2 เรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ

การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ หมายถึง การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยบริบทชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีการทำงานร่วมกัน โดยมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านวิชาการ ทักษะภาษาต่างประเทศ พัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำมาใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ผู้บริหาร และครูเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยบริบทชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีการทำงานร่วมกัน โดยมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านวิชาการผ่านการประเมินระดับชาติเพื่อนำมาใช้ในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.2 ครูพัฒนาการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ICT) ในการจัดการเรียนการสอน การวัด และประเมินผล และผลงาน ทั้งระบบออนไลน์ (online) และออฟไลน์ (offline) ตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.3 ครูพัฒนาความสามารถการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.4 ผู้บริหารและครูร่วมกันพัฒนาสมมติเพื่อการเปลี่ยนแปลงสู่การจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.5 ผู้บริหาร และครู มีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยใช้กรณีศึกษา สื่อ นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.6 ผู้บริหาร และครูร่วมกันสร้างบรรยากาศที่เป็นพื้นที่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบนำตนเองของครูอย่างต่อเนื่อง

2.7 ครูร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกับนานาชาติเพื่อให้สามารถเทียบเคียงมาตรฐานสากล

2.8 โรงเรียนนำแนวปฏิบัติของ SCQA OBECQA ที่เป็นเลิศมาใช้ในการบริหารจัดการ การครอบคลุมภารกิจทุกด้านของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตามมาตรฐานโรงเรียนสาธิตรวมทั้งมี การพัฒนาการจัดการจัดการระบบคุณภาพเกี่ยวกับการจัดทำแผนกลยุทธ์ตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ

2.9 โรงเรียนนำแนวปฏิบัติของ SCQA OBECQA บริหารจัดการองค์กรด้วยระบบ คุณภาพที่ได้รับการรับรองจากองค์กรมาตรฐานสากลตามแนวทางการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ

2.10 โรงเรียนพัฒนาการเรียนสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์ให้เป็นไปตาม หลักสูตรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร 2 ภาษา ตามบริบทของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.11 โรงเรียนพัฒนาระบบการจัดการความรู้ และการสร้างนวัตกรรมเกี่ยวกับชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยได้มีการเผยแพร่ในหน่วยงานหรือสถาบันที่ได้รับการยอมรับ

2.12 ผู้บริหารจัดการระบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ครอบคลุมประเด็น สมรรถนะหลัก

2.13 โรงเรียนมีครูปัฒนาครูผู้สอนในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอน สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์เพื่อใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 3 ชุมชนกัลยาณมิตร

ชุมชนกัลยาณมิตร หมายถึง การยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร มีความศรัทธาร่วมอยู่ร่วมกัน ตามหลักปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกันมีอัตลักษณ์ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ในการ นำไปใช้ในการดำเนินงาน และปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหาร ครู และบุคลากร ซึ่งมี แนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรมีความศรัทธาร่วมกันตามหลักปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ ทางวิชาชีพพร้อมกัน

3.2 ผู้บริหารยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร และปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.3 โรงเรียนมีการสร้างความรู้สึกรัก ความผูกพันให้บุคลากรตระหนักถึงประโยชน์ ของการจัดการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสร้างนักเรียนที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาโรงเรียนและ สังคม

3.4 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปกับ วิถีชีวิตตนเอง วิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมฐานการพึ่งพาตนเอง

3.5 โรงเรียนมีอัตลักษณ์ ด้านคุณธรรม จริยธรรมในการนำไปใช้ในการดำเนินงานชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.6 โรงเรียนเปิดโอกาสให้ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับ ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความไว้วางใจครู และบุคลากร เคารพซึ่งกันและกันในการดำเนินงาน ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.7 โรงเรียนมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตน เพื่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.8 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกันเพื่อลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู

3.9 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรยึดหลักพรหมวิหาร 4 (เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา) เป็นชุมชนที่ยึดหลักวินัยเชิงบวก

3.10 โรงเรียนมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสุข ทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันตามวัฒนธรรมแบบเปิดเผย โดยการบริหารจัดการองค์กรให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันตามแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

องค์ประกอบที่4 การทำงานเป็นทีม

การทำงานเป็นทีมหมายถึงการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ สร้างพลังในการเรียนรู้ร่วมกันมีการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมงาน มีกาปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญมีการสื่อสารบนพื้นฐาน การรับฟังความคิดเห็น และความไว้วางใจซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหาร ครู และบุคลากรมุ่งสู่โรงเรียนมาตรฐานสากลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

4.1 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรร่วมกันทำงาน และสร้างพลังในการเรียนรู้ร่วมกันของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพบนพื้นฐานของความสนใจร่วมกันสร้างแรงกระตุ้นใหม่ ๆ จนเกิดความรักและความเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้

4.2 ผู้บริหาร ครูและบุคลากรมีการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมงาน มีแนวปฏิบัติร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียนสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

4.3 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรมีการทำงานรวมกันอย่างสร้างสรรค์ มีการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ

4.4 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรร่วมกันรับรู้ถึงความรู้สึกในการทำงานแห่งการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจนเกิดประสบการณ์ และมีการสื่อสารบนพื้นฐาน การรับฟังความคิดเห็น และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน

4.5 โรงเรียนมีการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากลร่วมกัน และมีผู้รับผิดชอบร่วมกันอย่างชัดเจน และมีความรับผิดชอบในการพัฒนาวิชาชีพเพื่อผู้เรียนร่วมกันของครู

องค์ประกอบที่ 5 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน

การมีวิสัยทัศน์ร่วมหมายถึงผู้บริหาร ครูและบุคลากรร่วมกันสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และมีการปรับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 ผู้บริหารปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่นต่อค่านิยมของการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

5.2 ผู้บริหาร ครูและบุคลากรร่วมกันสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

5.3 ผู้บริหารสร้างวิสัยทัศน์ เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และสามารถปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้สอดคล้องกับแนวทางโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

5.4 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล

5.5 ผู้บริหาร มีวิธีการให้ครูและบุคลากรเห็นวิสัยทัศน์ของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน

5.6 ผู้บริหาร ครู และบุคลากร ร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และมีการปรับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการพัฒนาชุมชน

โครงสร้างการพัฒนาชุมชนหมายถึงโครงสร้างองค์กรชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วมเน้นรูปแบบทีมเป็นหลักเน้นความคล่องตัวในการดำเนินการ ใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องซึ่งมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

6.1 โรงเรียนมีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก

6.2 โรงเรียนเน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้รูปแบบการสื่อสารด้วยใจ เปิดกว้างให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน

6.3 โรงเรียนมีโครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วม และมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

6.4 โรงเรียนมีโครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชนเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง

6.5 โรงเรียนมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์

6.6 โรงเรียนพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร นักการศึกษาที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้อง

6.7 โรงเรียนมีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการ ดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เช่น เวลา สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ข้อมูลสารสนเทศ และอื่น ๆ ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน

6.8 โรงเรียนใช้โครงสร้างวัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการในการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จ

ในการนำรูปแบบไปใช้ให้บังเกิดผลสำเร็จและเป้าหมายได้ ควรทำความเข้าใจและศึกษาแนวทางการนำไปใช้ ดังนี้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรมีการประเมินผลการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้สามารถเทียบเท่ามาตรฐานสากลได้

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากลกับสถานศึกษาอื่นเพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ครูผู้สอนควรความกระตือรือร้นเพื่อแสดงถึงการรวมพลังของครูและนักการศึกษาที่เป็นผู้นำร่วมกันทำงานร่วมกันเป็นที่มุ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจทางวิชาชีพและอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมนำ ร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหารนักการศึกษาภายในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้องต่อไป

4. ในการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากลจะประสบความสำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ครู นักเรียน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละภาคส่วนมีบทบาทสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

การนำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร สู่การปฏิบัติ

ในการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัด กรุงเทพมหานคร จะประสบความสำเร็จต้องได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียน ครู นักเรียน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละภาคส่วนมีบทบาทสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้การดำเนินงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

**บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วย
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยม
ประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร**

ผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทดังนี้

1. สร้างความตระหนัก และความรับผิดชอบในหน้าที่ต่อตนเอง โดยศึกษาทำความเข้าใจ คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในส่วนของแนวคิด หลักการ องค์ประกอบ และวิธีการดำเนินงานให้เข้าใจ อย่างชัดเจน
2. สร้างความรู้ความเข้าใจกับ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู บุคลากร นักเรียน ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้มีความรู้ความเข้าใจในส่วนประกอบ ต่าง ๆ ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เป็นผู้นำในการวางแผนและร่วมกันสร้างข้อตกลงในการดำเนินงานร่วมกันในการ พัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัด กรุงเทพมหานคร ตามคู่มือตลอดจนร่วมอภิปรายถึงรายละเอียดการดำเนินงาน และวางแผนเตรียมการ ด้านวัสดุอุปกรณ์ เอกสารระยะเวลา และสถานที่ในการดำเนินการ
4. มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้บุคลากร โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการ ได้แก่ คณะกรรมการดำเนินงาน และคณะกรรมการประเมินผล โดยกำหนดบทบาท หน้าที่ ทบทวน การดำเนินงานตามรายละเอียดของการพัฒนาในแต่ละองค์ประกอบ ตลอดจนการติดตามการดำเนินงาน
5. เป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานหรือเครือข่ายร่วมพัฒนาอื่น เพื่อร่วมอำนวยความสะดวก และสนับสนุนด้านต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่ง การเรียนรู้ ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6. จัดสภาพแวดล้อมการทำงานให้มีความเหมาะสม บริหารงานด้วยความเสมอภาค และ ยุติธรรม สร้างวัฒนธรรมคุณภาพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างบุคลากรในโรงเรียน เพื่อสร้างความผูกพันต่อองค์กรและความพึงพอใจในครูปฏิบัติงานของบุคลากร

7. ติดตาม นิเทศ การดำเนินงานตามคู่มือประจําชมรมร่วมกับบุคลากร และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อทราบผลการประเมินจากคณะกรรมการประเมิน และวิเคราะห์ผลการดำเนินงานให้ข้อเสนอแนะในกาพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากล

8. มีความสามารถในการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติงานแบบกัลยาณมิตร มีคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

ครูและบุคลากร มีบทบาทดังนี้

1. ศึกษาคู่มือการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยม ประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานครในภาพรวม และขั้นตอนต่าง ๆ อย่างละเอียด โดยเฉพาะขั้นตอนวิธีดำเนินการ เพื่อให้มีแนวทางในการปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

2. เอาใจใส่ รับผิดชอบในงานที่ตนได้รับมอบหมายไว้และทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติงานแบบกัลยาณมิตร มีคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

3. มีส่วนร่วมในการวางแผนการปฏิบัติงานในแต่ละองค์ประกอบของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติได้

4. มีส่วนร่วมในการพัฒนา และดำเนินการตามองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

5. พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอทั้งทางด้านวิชาการ ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยี เพื่อให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานจนเกิดประสิทธิภาพ ใช้ศักยภาพในการทำงานอย่างเต็มที่

6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครู บุคลากร ระหว่างโรงเรียน

7. มีส่วนร่วมในการประเมินผลครูพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

8. เอาใจใส่ รับผิดชอบในงานที่ตนได้รับมอบหมายไว้และทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติงานแบบกัลยาณมิตร มีคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีบทบาทดังนี้

1. ศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานครและวิธีการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. เสนอแนะความต้องการความคาดหวังของชุมชน ที่มีต่อการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในด้านคุณภาพของผู้บริหาร คุณภาพการศึกษา และคุณภาพนักเรียน
3. ให้ความเห็นชอบในแผนพัฒนา หรือแนวทางการดำเนินงานตามองค์ประกอบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร
4. มีส่วนร่วมในการร่วมแสวงหาโรงเรียนเครือข่ายร่วมพัฒนา ทั้งในและต่างประเทศ
5. ให้การสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน พัฒนาบุคลากร และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
6. ร่วมกันวิเคราะห์ และรับฟังผลการดำเนินงานของสถานศึกษา เพื่อร่วมเสนอแนะข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์
7. มีส่วนร่วมในครูประเมินผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผู้ปกครองนักเรียน มีบทบาทดังนี้

1. รับฟัง เพื่อทำความเข้าใจถึงความสำคัญของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการดำเนินงานตามการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในภาพรวม
2. ร่วมเสนอความต้องการในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพผ่านการประชุมผู้ปกครอง หรือผ่านการพบปะเยี่ยมบ้าน หรือการฝากผ่านคณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครอง
3. รับทราบแผนการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา และแผนพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร
4. มีส่วนร่วมในการสนับสนุนด้านทรัพยากร การเป็นวิทยากรท้องถิ่นหรือ ร่วมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น
5. มีส่วนร่วมในการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร
6. ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ

นักเรียน มีบทบาทดังนี้

1. รับฟัง เพื่อตระหนัก และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชาชนิเวณศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เสนอความต้องการของนักเรียน ในด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพนักเรียนด้านการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
3. เข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา ตามแผนการจัดกิจกรรมด้วยความเต็มใจรับทราบผลการตรวจสอบ และผลการดำเนินงาน

บทที่ 4

การกำกับ ติดตาม และประเมินผล

ในการกำกับติดตามประเมินผลการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นการติดตามการดำเนินงาน ความก้าวหน้าในการพัฒนาสถานศึกษา และทราบปัญหาอุปสรรค เพื่อนำผลดังกล่าว มาพัฒนาแนวทาง หรือกระบวนการตามการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ประชุมคณะกรรมการประเมินผล เพื่อทำความเข้าใจในวิธีการ และเครื่องมือในการประเมินผลการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. ดำเนินการประเมินผล โดยใช้เครื่องมือ แบบประเมินผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในแต่ละภาคการศึกษา

3. วิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบประเมินผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร และเกณฑ์การประเมินผลการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ในคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

แบบประเมินผลการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบการบริหารสถานศึกษา
สู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน
ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 การประเมินระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 การแสดงความคิดเห็นด้านปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

2. แบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งประเมินเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามองค์ประกอบ ดังนี้

- 5 หมายถึง ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับดีมาก
- 3 หมายถึง ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ช่องตารางที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน โดยพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินผลการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 การประเมินระดับการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัดกรุงเทพมหานคร

ประเด็น / ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 1 ภาวะผู้นำ					
1. ผู้บริหารเข้าใจถึงจุดประสงค์ เป้าหมาย กระบวนการคุณภาพ ขั้นตอนการดำเนินการ และวิธีใช้เครื่องมือต่างๆ การวัดประเมิน และการปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์					
2. ผู้บริหารมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การบริหารจัดการความเสี่ยงเรียงลำดับความสำคัญของการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำการวิเคราะห์และทำนายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นล่วงหน้าได้อย่างถูกต้อง					
3. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ เป็นผู้นำทางวิชาการ และเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยร่วมกับครู และบุคลากร ในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตลอดจนแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
4. ผู้บริหารสร้างศรัทธา โดยเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรมยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดำเนินตามจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งมั่นในการพัฒนาสถานศึกษา					
5. ผู้บริหารสร้างสัมพันธภาพที่ดี ต่อนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารในสถานศึกษาอื่น ชุมชน และสังคม เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์					
6. ผู้บริหารสร้างความผูกพันอันดีในสถานศึกษาโดยการติดตามและพัฒนาบรรยากาศในการทำงานเน้นการทำงานเป็นทีมงานสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน					

ประเด็น / ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ					
1. โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ มีการส่งเสริมให้มีการปรับปรุง พัฒนาวิธีการสอนและพัฒนานวัตกรรมของครู และบุคลากรใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
2. โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ มีการพัฒนากระบวนการบริหารยุคใหม่ตามแนวทางการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21					
3. โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ มีการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้บริหาร ครู และบุคลากร โดยการเข้าร่วมโครงการพัฒนาผู้บริหารตามหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและภาคเอกชน					
4. โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์ของสถานศึกษา ส่งเสริมและจัดการให้นักเรียนให้ความสนใจ ใฝ่รู้และมีความกระตือรือร้นต่อการศึกษาแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาตามกระบวนการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
5. โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สามารถสร้างรูปแบบการบริหารงานแบบโปร่งใสและตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนหรือกระบวนการบริหารงานต่างๆ ในสถานศึกษาเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นให้กับครูผู้สอน บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชนได้					
องค์ประกอบที่ 3 ชุมชนกัลยาณมิตร					
1. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรมีความศรัทธาร่วม อยู่ร่วมกันตามหลักปฏิบัติงานการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมกัน					
2. ผู้บริหารยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหาร และปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ					
3. โรงเรียนมีการสร้างความรู้สึกร่วม ความผูกพันให้บุคลากรตระหนักถึงประโยชน์ของการจัดการศึกษาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สร้างนักเรียนที่มีคุณภาพต่อการพัฒนาโรงเรียนและสังคม					

ประเด็น / ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 3 ชุมชนกัลยาณมิตร (ต่อ)					
4. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปกับวิถีชีวิตตนเอง วิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมฐานการพึ่งพาตนเอง					
5. โรงเรียนมีอัตลักษณ์ ด้านคุณธรรม จริยธรรมในการนำไปใช้ในการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
6. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความไว้วางใจครู และบุคลากรเคารพซึ่งกันและกันในการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
7. โรงเรียนมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน และร่วมกันทำงานแบบอุทิศตน เพื่อการดำเนินงานตามแนวทางชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
8. โรงเรียนมุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีความสุข ทั้ง การทำงานและการอยู่ร่วมกันตามวัฒนธรรมแบบเปิดเผย โดยการบริหาร จัดการองค์กรให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อำนาจกดดันตามแนวทางการจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
องค์ประกอบที่ 4 การทำงานเป็นทีม					
1. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรร่วมกันทำงาน และสร้างพลังในการเรียนรู้ร่วมกันของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพบนพื้นฐานของความสมัครใจร่วมกัน สร้างแรงกระตุ้นใหม่ๆ จนเกิดความรักและความเพลิดเพลินในการแสวงหาความรู้					
2. ผู้บริหาร ครูและบุคลากรมีการเรียนรู้การทำงานเป็นทีมงาน มีแนวปฏิบัติร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียนสู่ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					

ประเด็น / ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 4 การทำงานเป็นทีม (ต่อ)					
3. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรมีการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ มีการปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ					
4. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรร่วมกันรับรู้ถึงความรู้สึกในการทำงานแห่งการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จนเกิดประสบการณ์ และมีการสื่อสารบนพื้นฐานการรับฟังความคิดเห็น และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน					
5. โรงเรียนมีการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนมาตรฐานสากลร่วมกัน และมีผู้รับผิดชอบร่วมกันอย่างชัดเจน และมีความรับผิดชอบในการพัฒนาวิชาชีพเพื่อผู้เรียนร่วมกันของครู					
องค์ประกอบที่ 5 การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน					
1. ผู้บริหารปฏิบัติตนด้วยความมุ่งมั่นต่อค่านิยมของการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
2. ผู้บริหาร ครูและบุคลากรร่วมกันสร้างภาพความเชื่อมโยงและทิศทางร่วมไปสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
3. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และสามารถปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ของโรงเรียนให้สอดคล้องกับแนวทางโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
4. ผู้บริหาร มีวิธีการให้ครูและบุคลากรเห็นวิสัยทัศน์ของโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกัน					
5. ผู้บริหาร ครู และบุคลากร มีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และมีการปรับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนาสู่โรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการพัฒนาชุมชน					
1. โรงเรียนมีการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก					

ประเด็น / ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
องค์ประกอบที่ 6 โครงสร้างการพัฒนาชุมชน (ต่อ)					
2. โรงเรียนมีโครงสร้างองค์การชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วมและมุ่งความยั่งยืนแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง					
3. โรงเรียนมีโครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชนเพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครูผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง					
4. โรงเรียนมีระบบสารสนเทศของชุมชนเพื่อการเป็นโรงเรียนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่สมบูรณ์					
5. โรงเรียนพัฒนาวิชาชีพภายใต้โครงสร้างอำนาจเชิงคุณธรรมที่มาจากการบริหารแบบมีส่วนร่วม เพื่อร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร นักการศึกษาที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้อง					
6. โรงเรียนมีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการ ดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					

ตอนที่ 2 การแสดงความคิดเห็นด้านปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ในการการบริหารจัดการชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศด้วยชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน ของโรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ สังกัด
กรุงเทพมหานคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินผล

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับดีมาก
2.51 – 3.50	ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50	ผลการพัฒนาการบริหารจัดการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการอ้างอิง

- มินตรา ลายสนิทเสรีกุล, และปิยพงษ์ สุเมตติกุล. (2557). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตเบญจบุรพา กรุงเทพมหานคร. **วารสาร OJED**.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด, และเอกรินทร์ สังข์ทอง. (2557) โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ. **วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด, เอกรินทร์ สังข์ทอง, และชวลิต เกิดทิพย์. (2557). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย. *Hatyai Journal*.
- วิจารณ์ พานิช. (2554) **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: ตาตาพลับลิเคชั่น จำกัด.
- วิจารณ์ พานิช. (2560) **สอนอย่างไรในศตวรรษที่ 21**. สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2560, จาก http://elc.psu.ac.th/elcpsu_2012/phocadownload/ppt_seminar/130325_teach_in_21/130325_teach_in_21.pdf.
- วิเชียร ไชยบัง. (2560). **PBLอย่างไรโรงเรียนนอกกะลา**. สืบค้นเมื่อ 19 มีนาคม 2560 จาก http://lamplaimatpattanaschool.blogspot.com/2012/07/blog-post_21.html.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2547). **การนิเทศภายในสถานศึกษาประถมศึกษาอย่างเป็นระบบ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Hord, S. M. (1997). *Professional Learning Communities: Communities of Continuous Inquiry and Improvement*. Retrieved March 20, 2017, from <http://www.sedl.org/siss/plccredit.html>.
- Ministry of Education (MOE). (2017). **Teachers-The Heart of Quality Education**. Retrieved March 20, 2017, from <http://www.moegov.sg/media/press/2017/03/teachers-the-heart-of-quality.php>.